

prozatím obzvláště ustanovení, kterým rumunský směnečný zákon doplňuje předpis čl. 69 jednotného směnečného zákona; rumunský zákon ustanovuje, že v pochybnosti platí, že podpisy na směnku se staly před její změnou; čl. 69 jednotného směnečného zákona, přijatého v Ženevě v roce 1930, odpovídá přesně příslušnému ustanovení haagské konvence, v Haagu pak bylo úmyslně odmítnuto ustanoviti právní domněnku, že, jsou-li tu pochybnosti, má se pokládati za to, že podpis na směnku se stal před její změnou anebo poté; návrh maďarský, aby byla ustanovena domněnka, že podpis se stal před změnou směnky, jakož i opačný návrh Bulharska a Švýcarska, aby bylo ustanoveno, že v pochybnosti platí, že podpis na směnce se stal po její změně, byly v Haagu výslovně odmítnuty. Povšechně bylo shledáno, že rumunské zákonodárství přihlíží vydatnou měrou ke vzoru italského zákonodárství. Další čtyři ženevské konvence »Convention destinée à régler certains conflits de lois« a »Convention relative au droit de timbre« království rumunské neuvedlo dosud ani vnitrostátně v účinnost. Mezi státy Malé dohody má dojít k vzájemné výměně názorů, kterak by bylo použití výhrad, které připouštějí ženevské úmluvy při úpravě střetů zákonů v příčině směnky a šeku.

Bylo jen litovati, že pražských jednání ve dnech 11. až 15. prosince 1934 se nemohla zúčastniti jihoslovanská delegace Hospodářské rady Malé dohody, která do Prahy nepřijela, poněvadž ministerstvo spravedlnosti v Bělehradě nemohlo ještě zcela připravit potřebnou látku k jednání. Výsledky pražských porad budou však sděleny s jihoslovanskou delegací, aby jí bylo umožněno k nim zaujati stanovisko. —k.

Prvý sjezd advokátů ze Slovenska a Podkarpatské Rusi bude konán v Bratislavě ve dnech 2. a 3. února 1935. Jednání bylo rozděleno do 4 odborů. I. odbor s t a v o v s k ý projedná 1. nový advokátní řád, 2. otázku notářské praxe, 3. pokoutnictví, 4. advokátní tarify. II. odbor s o c i á l n í bude se zabývati otázkou pojištění advokátů a koncipistů pro případ smrti, invalidity a nemoci. III. odbor z á k o n o d á r n ý bude jednati 1. o urychlení procesního a exekučního řízení, 2. o styku mezi soudci a advokáty, 3. o nové dovolací hranici, 4. o novech v dovolacím řízení. IV. odbor m e z i s t á t n í má na programu otázky 1. advokát jako činitel mezistátní, 2. usnadnění právní pomoci ve věcech civilních a trestních.

Mezinárodní kongres římský. Ve dnech 12.—17. listopadu 1934 konal se v Římě, jak již předem bylo v tomto časopise oznámeno, mezinárodní právnický kongres k oslavě 14. stého výročí Justinianova Kodexu a 7. stého výročí Dekretálů Řehoře IX. Byť ne oficiálně — tento kongres pořádal ústav utriusque iuris — přece jen ideově navazoval kongres na oslavný sjezd právnický u příležitosti 14. stého výročí Digest, na jaře r. 1933 konaný v Bologni a v Římě. Tato spojitost vynikne na př. z toho, že kdežto minulý sjezd, pořádaný ital. akademií, ústavem studií řím. a universitami římskou

a bolognskou, přinášel jako důležité novum zprávu o objevu nového fragmentu Gaiových Institucí, na tomto kongresu objevovaly se již důležité badatelské dedukce, vyvozené z nového textu. A objevovala se tatáž problematika, vyjádřená na př. jmény Riccobono-Collinet (otázka prvků byzantských v Justinianově kodifikaci). Tato spojitost byla by ovšem jen částečným, velmi neúplným charakterisováním sjezdu. Neboť již pokud jde o samu romanistickou stránku kongresu, byla tu podnětem oslava Kodexu, tedy díla, které svým obsahem, genesí, snad i určením se velmi liší od Digest, a přináší samo pro sebe mnoho specifických problémů. Než cílem pořadatelů bylo obrátiti pozornost badatelů zvláště na tu materii Kodexu, která se dotýká práva církevního a již tím byla dána spolupráce kanonistů. Tak kongres osvětloval vztahy císařského práva římského, zvláště Justinianského, k právu církevnímu, jmenovitě východnímu, ukazoval k ideám církevním ve vývoji práva římského, stopoval původ a nejstarší vývoj právních institucí kanonických. Účast kanonistů byla pak zvýšena druhým oslavným podnětem kongresu, jímž byl zákoník papeže Řehoře IX. Tím byla dána iniciativa k nesčetné řadě badatelských zpráv o vzniku, obsahu, určení a působení tohoto zákoníka, práva dekretalového vůbec, ke zdůraznění ideí, které odtud byly recipovány, zvláště také pozdějším právem světským. Byl sledován podíl církve ve vývoji mezinárodního práva veřejného. Pozornost byla věnována i dnešnímu právnímu stavu. Kongres přinesl podrobná zpracování různých otázek Codexu iuris canonici — památná zůstala všem účastníkům řeč kardinála Gasparriho o vzniku Codexu, jeho poslední projev — a zabýval se i právním zřízením církevním v různých státech evropských. Všecky vědecké relace — a bylo jich takové množství, že k jejich přednesení, a to většinou jen ve výtahu, bylo třeba téměř jednoho týdne, a o debatě přirozeně nebylo ani řeči — budou vydány tiskem v aktech kongresu. Pak teprve bude lze oceniti vědecký výsledek kongresu. Kongres byl zevně skvělý a nesmírně pečlivě připraven.

Prof. Jan Vážný.

Obchodní právo jako samostatný učební předmět. V 23. sešitě »Deutsche Juristen-Zeitung« z r. 1934 zabývá se univ. profesor Dr. E. Heymann z Berlína plány, které se v Německu vyskytly při řešení otázky reformy právnického studia, aby totiž výklady o obchodním právu byly více méně zařaděny do práva občanského. Myslí se zejména na přednášku, ve které by bylo sloučeno veškeré právo společenské včetně spolků a společností občanskoprávních; dále na spojení výkladů o 1. knize obch. zák. s všeobecnou částí obč. zák., jakož i na sloučení nauky o obchodech (s výjimkou cených papírů) s obligačním právem. Dosud přednáší se obchodní právo na německých universitách jako samostatný předmět, přičemž ovšem všichni profesori obchodního práva přednášejí také právo občanské. Prof. Heymann vyslovuje se proti realizování svrchu zmíněných plánů. Právo obchodní tvoří uzavřený, svérázný celek, který musí zůstat oddělen od všeobecného práva soukromého.